

tilskuddet hører op, naar man kommer op over denne Grænse. Hvis den sorte Streg er slem her, maatte vi sige det samme med Hensyn til Brændslet; der yder Staten kun Tilskud til Nedsættelse op til en vis Grænse og yder Rabatmærker til dem, der er under denne Grænse. Jeg mener, at Rabatmærkerne skal gives til alle under disse Grænser, og det er ikke at give dem til, hvem Kommunerne vil; alle under Grænsen skal have dem. Det forekommer mig ikke, at man derved gør Strengen værre, end den allerede er.

Jeg vil da spørge den højtærede Minister: Finder han ikke — og det har jeg nogen Grund til at tro, da det har været Udviklingslinien hos den højtærede Minister med Hensyn til Afviklingen af Dyrtidslovene —, finder han ikke, at vi bør skære Bevillingerne af oppe ved den øverste Ende? Er det ikke Meningen, at vi først tager Tilskuddet bort fra dem, der har mest, men lader det blive hos dem, der har mindst? Det er simpelt hen det, vi tilstræber. Og hvorfor skulde det være socialt uheldigt at gøre det? Det maa dog være den Vej, vi uvægerlig skal gaa frem ad, naar vi overhovedet skal komme bort fra den kommunale og økonomiske Dyrtidspolitik. Og det har sikkert været alle Partiers Mening, at vi successivt skal arbejde os bort derfra, saa jeg forstaar ikke rigtig den højtærede Ministers Modstand derimod. Jeg tænker ogsaa, den er til at overvinde, saa vi naar til et Resultat paa dette Omraade i den Retning, som vi har antydet.

En Ting kan bruges saa forskelligt. Jeg havde ikke ventet, at jeg nogen Sinde skulde komme i den Stilling, at Ministeren skulde bebrejde mig, at jeg var gaaet med til at lave en for god Dyrtidslov, som i særlig Grad kom den ubemidlede Middelstand til gode, idet ærede Medlemmer vel nok husker, hvorom Kampen drejede sig, nemlig om, paa hvilken Maade man bedst skulde hjælpe Middelstanden. Da gjorde jeg mig paa mit Partis Vegne til Talsmand for, at det gjorde man bedst ved, at Staten regulerede; og da Loven var vedtaget, fortalte baade „Politiken“ og „Social-Demokraten“, at det var netop det, de havde ønsket hele Tiden, og det var baade de og vedkommende Minister overordentlig glade over. Men nu bebrejder Ministeren mig, at vi har lavet en saadan Lov! Jeg synes tværtimod, Ministeren skulde have været os taknemmelig for, at der virkelig tilsidst blev givet en god Dyrtidslov, trods det, at Valgene var overstaaede, men vi

gjorde det af Hensyn til, at vi vidste, hvordan Forholdene laa, og at der trængtes i høj Grad til en god Dyrtidslov, fordi Forholdet, som jeg før omtalte, var, at Forskellen mellem Løn- og Prisniveauet paa det Tidspunkt var den største, den har været, og det var ogsaa den Betragtning, der laa til Grund for Ministerens Forslag, idet det Lovforslag, han fremsatte, indeholdt lige saa mange Millioner for 12 Maaneder, som den tidligere Dyrtidslov havde indeholdt for 15 Maaneder. Men jeg tror, at det, der drillede, var, at vi lavede en bedre Dyrtidslov end den, Ministeren havde fremsat. Det var ikke heldigt for den Agitation og Kritik af vort Standpunkt, som Regeringspartiet anvendte under Valgkampagnen. Jeg tror nok, det var en af Grundene til, at Ministeren har følt sig en Smule irriteret.

Formanden: Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hauge: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fandt sig foranlediget til nu at svare paa de Spørgsmaal, jeg rettede til ham i Gaar. Det ærede Medlem udtalte, at han kunde ikke besvare dem i Gaar, fordi han var fraværende. Der er ikke noget at sige til, at det ærede Medlem var fraværende i Gaar, og der er heller ikke noget at sige til, at han besvarer mine Spørgsmaal i Dag; derimod kunde der være adskilligt at sige til den Maade, hvorpaa Spørgsmaalene blev besvaret. Det, jeg spurgte om, var, om det ærede Medlem virkelig havde forladt det Standpunkt, som tidligere var hans eget og hans Meningsfællers, at Producenterne her i Landet kun skulde have den Pris, der kunde opnaas paa det gamle Marked i England. Jeg udtalte tillige, at den Pris, der forudsættes betalt for det rationerede Flæsk, laa lige klos op ad den Pris, der nu betales for dansk Flæsk, der sælges til England, og at det, der sælges i den frie Handel, betales med langt højere Pris end den Pris, der gælder i England. Nu faar jeg bekræftet af det ærede Medlem, at det virkelig er hans Opfattelse, at der skal betales højere Pris for det Flæsk, der spises her i Danmark, end den Pris, der betales paa det engelske Marked. Det ærede Medlem er her ganske uenig med sin Partifælle, det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), som i Gaar talte paa Venstres Vegne. Det er naturligvis ikke afgørende, men det har dog sin Betydning at kunne konstatere, at